

Dosarul nr. 3ra-1137/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: V. Sanduța)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, A. Malîi, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

3 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „RENECO-EL”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „RENECO-EL” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 20 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis cererea de apel depusă de Serviciul Fiscal de Stat, s-a casat hotărârea din 18 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 7 aprilie 2017 SRL „RENECO-EL” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 16 februarie 2017 SRL „RENECO-EL” a primit prin poștă decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 127/3/12 din 26 ianuarie 2017 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „RENECO-EL”, prin care a fost amendată cu suma de 40 000 de lei, pentru o presupusă încălcare de rupere a unui sigiliu aplicat la 26 iulie 2017 la un depozit amplasat în mun. Chișinău or. Durlești, str. Renașterii 1.

A comunicat că despre sigilarea depozitului a aflat pentru prima dată la 16 februarie 2017, iar din decizia menționată rezultă că, la 14 decembrie 2016, în cadrul unui control fiscal efectuat prin metoda verificării faptice la depozitul SRL „RENECO-EL” amplasat pe adresa: mun. Chișinău or. Durlești, str. Renașterii 1, inspectorii Andrei Railean și Gheorghe Bejenari au întocmit actul de control nr. 1-738984, pentru faptul ruperii și deteriorării sigiliului aplicat de către Serviciul Fiscal de Stat în temeiul actului de sigilare din 26 iulie 2016.

SRL „RENECO-EL” a susținut că actele de control și deciziile de aplicare a amenzilor sunt neîntemeiate și nemotivate, fiind bazate pe argumente declarative și neprobate.

Totodată, a mai indicat că, la baza deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 127/3/12 din 26 ianuarie 2017 a fost un act de control fraudulos nr. 1-738984 din 14 decembrie 2016, care s-a efectuat cu încălcarea procedurii, deoarece la efectuarea presupusului control conducerea SRL „RENECO-EL” nu a fost citată sau înștiințată pentru a se deplasa pe adresa mun. Chișinău or. Durlăști, str. Renașterii 1, iar IFS mun. Chișinău a cunoscut că SRL „RENECO-EL” nu activează de la 22 octombrie 2016, după retragerea licențelor de Camera de Licențiere de la toți operatorii din domeniul jocurilor de noroc și sigilarea încăperilor de către organele de poliție și ulterior, la 11 noiembrie 2016, de IFS mun. Chișinău.

Prin cererea prealabilă din 17 februarie 2017 a solicitat de la IFS mun. Chișinău eliberarea pentru cunoștință a copiilor actului de control nr. 1-738984 din 14 decembrie 2016 și actului de sigilare din 26 iulie 2016, însă solicitarea a fost ignorată, iar în motivarea deciziei IFS mun. Chișinău nr. 35 din 16 martie 2017 se menționează despre nesemnarea actului de control nr. 1-738984 din 14 decembrie 2016 de conducătorul întreprinderii, remiterea acestuia prin poștă, care însă nu a fost primit de entitate, deoarece destinatarul nu a fost găsit.

Reclamanta a mai remarcat că din deciziile contestate nu rezultă că inspectorii dispuneau de actele permissive pentru efectuarea controlului, lipsesc notificarea despre efectuarea controlului cu dovada de înștiințare a SRL „RENECO-EL”, procesul-verbal de explicare a drepturilor și obligațiilor cu semnătura conducerii SRL „RENECO-EL”, ceea ce duce la nulitatea rezultatelor controlului efectuat la 26 iulie 2016 și controlului din 14 decembrie 2016.

De asemenea, nu este de acord cu actul de sigilare din 26 iulie 2016, aplicat fără niciun motiv la depozitul SRL „RENECO-EL” amplasat pe adresa mun. Chișinău, or. Durlăști, str. Renașterii 1, care în realitate nu a fost sigilat, directorul nu a văzut niciun sigiliu și nici nu a semnat vreun act de sigilare.

SRL „RENECO-EL” a menționat că depozitul amplasat pe adresa mun. Chișinău, or. Durlăști, str. Renașterii 1, nu a fost sigilat niciodată de Serviciul Fiscal de Stat, iar în decizia nr. 127/3/12 din 26 ianuarie 2017, nu se menționează unde a fost aplicat acest sigiliu concret.

Reclamanta a solicitat anularea deciziei nr. 127/3/12 din 26 ianuarie 2017 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „RENECO-EL” și decizia nr. 35 din 16 martie 2017 pe marginea contestației deciziei nr. 127/3/12 din 26 ianuarie 2017 și constatarea nulității rezultatelor controlului fiscal reflectat în actul de control nr. 1-738984 din 14 decembrie 2016.

Prin hotărârea din 18 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă parțial. S-a anulat decizia IFS mun. Chișinău nr. 127/3/12 din 26 ianuarie 2017 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „RENECO-EL”. S-a anulat decizia IFS mun. Chișinău nr. 35 din 16 martie 2017 pe marginea contestației deciziei IFS mun. Chișinău nr. 127/3/12 din 26 ianuarie 2017. În rest, pretențiile au fost respinse, ca neîntemeiate.

Prin decizia din 20 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Serviciul Fiscal de Stat, casată hotărârea din 18 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că conform prevederilor art. 134 alin. (1) pct. 4) Cod fiscal, Serviciul Fiscal de Stat și funcționarii fiscali, în cadrul acțiunilor de exercitare a funcției, au următoarele drepturi: să deschidă și să examineze, să sigileze, după caz, indiferent de locul aflării lor, încăperile de producție, depozitele, spațiile comerciale și alte locuri, cu excepția domiciliului și reședinței, folosite pentru obținerea de venituri sau pentru întreținerea obiectelor impozabile, altor obiecte, documentelor.

Conform art. 216 alin. (1), (5) Cod fiscal, controlul fiscal la fața locului are drept scop verificarea respectării legislației fiscale de contribuabil sau de o altă persoană supusă controlului, care se efectuează la locurile aflării acestora de către funcționarii fiscali sau de persoane cu funcție de răspundere ale altor organe cu atribuții de administrare fiscală. În cazul în care contribuabilul sau o altă persoană supusă controlului nu dispune de sediu sau de oficiu ori sediul lui se află la domiciliu, în alte cazuri când nu există condiții adecvate de lucru, controlul fiscal menționat se efectuează la oficiul organului care exercită controlul fiscal, cu respectarea tuturor prevederilor art.145 alin.(2)-(6), inclusiv cu întocmirea obligatorie a unui act de ridicare de la contribuabil a documentelor necesare. La finalizarea controlului fiscal la fața locului, se întocmește un act de control fiscal.

Instanța de apel a remarcat că din materialele cauzei reiese că la 26 iulie 2016, funcționarul fiscal Andrei Răilean, responsabil de monitorizarea postului fiscal, acționând în conformitate cu prevederile sus reiterate coroborat cu prevederile Ghidului cu privire la procedurile de sigilare și desigilare aprobat prin ordinul IFPS nr. 611 din 24 iulie 2015, în scopul de a nu admite introducerea și/sau retragerea mărfurilor în/din încăperi în afara orelor de lucru, sigilarea căilor de acces se va efectua cu aplicarea sigiliului de securitate pe suport de hârtie și/sau cu folosirea a mijloacelor disponibile de sigilare, astfel încât deschiderea căii de acces să determine deteriorarea sigiliului, a sigilat căile de acces la depozitul situat pe adresa mun. Chișinău, or. Durlăști, str-la Renașterii 1.

Curtea de Apel Chișinău a notat că, procedura de sigilare a avut loc în prezența și cu participarea reprezentantului intimatului SRL „RENECO-EL”, Irina Timofeeva, fapt confirmat prin semnătura ultimei pe actul de sigilare a căilor de acces la depozit din 26 iulie 2016.

Din pozele anexate la materialele cauzei, se relevă faptul că, sigiliul aplicat la depozitul respectiv, conținea emblema și ștampila umedă a Serviciului Fiscal de Stat, numele, prenumele și semnătura persoanei responsabile, data sigilării precum și cadrul normativ conform căruia s-au efectuat acțiunile respective.

În această ordine de idei, Curtea de Apel Chișinău a considerat că instanța de fond fiind investită cu competența de judecare a litigiului în speță, eronat a concluzionat în speță, or, din materialul probant administrat la dosar se confirmă cu certitudine că decizia Serviciului Fiscal de Stat contestată, a fost emisă fără încălcarea normelor legislației fiscale și în strictă conformitate cu prevederile relevante speței.

Mai mult, din materialele cauzei, se confirmă cu certitudine și faptul că instanța de fond eronat a apreciat circumstanțele esențiale, motiv din care, a considerat că, decizia emisă de IFS mun. Chișinău la 16 martie 2017 cu nr. 35, constituie obiect de judecare în procedura contenciosului administrativ, or, potrivit prevederilor Legii

contenciosului administrativ, decizia emisă de IFS mun. Chișinău nr. 35 din 16 martie 2017 este un răspuns la cererea prealabilă, procedură prealabilă de soluționare a litigiului prevăzută pentru categoria dată de cauze și respectiv, nu constituie obiect de examinare în contenciosul administrativ.

La 29 iunie 2018 SRL „RENECO-EL” a declarat recurs împotriva deciziei din 20 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că instanța de fond a constatat mai multe acțiuni abuzive din partea inspectorilor fiscali care au fost audiați în ședințele judiciare și care au recunoscut că au aplicat un sigiliu din foaie de hârtie la una dintre ușile depozitului, sub cerul liber, fără a ține cont de condițiile climaterice.

A susținut că nu este rațional de a aplica sigiliu la o singură ușă, atâta timp cât depozitul respectiv este dotat cu două uși.

SRL „RENECO-EL” a remarcat că a fost încălcat pct. 24 din Ghidul cu privire la procedurile de sigilare și desigilare aprobat prin ordinul IFPS nr. 611 din 24 iulie 2015 de către inspectorii fiscali.

A mai reiterat că instanța de apel a omis să aprecieze constatarea instanței de fond cu privire la faptul că, la caz urma să fie aplicat un sigiliu de înaltă securitate, care se aplică la depozite, conform pct. 7 din Ghidul cu privire la procedurile de sigilare și desigilare.

Recurenta a menționat că în speță, instanța de apel nu a aplicat pct. 26, 27, 28, 29 a ordinului nr. 611 din 24 iulie 2015, care prevede că în cazul depistării înlăturării neautorizate a sigiliului în lipsa funcționarului fiscal responsabil, aceasta urma a fi constatat printr-un act de control fiscal și ulterior urma să fie efectuată inventarierea stocului de mărfuri materiale depozitate. Însă, la caz o astfel de inventariere nu a fost efectuată, fapt ce dovedește că aplicarea și deteriorarea presupusului sigiliu a fost o mimare din partea inspectorului fiscal.

SRL „RENECO-EL” a invocat că nu a fost citată la întocmirea actului de control nr. 1-738984 din 14 decembrie 2016.

Totodată, recurenta a remarcat că completul de judecători care a participat la examinarea cauzei în ordine de apel nu corespunde cu cel înscris în textul deciziei instanței de apel.

A solicitat admiterea recursului, casarea deciziei contestate cu menținerea hotărârii instanței de fond.

Prin referința depusă la 9 august 2018 Serviciul Fiscal de Stat a solicitat considerarea recursului declarat de SRL „RENECO-EL”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 20 martie 2018, reprezentatul recurente, avocatul Constantin Mihaila a recepționat-o la 14 iunie 2018 (f. d. 185).

Astfel, recursul declarat la 29 iunie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „RENECO-EL”, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu prevederile art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „RENECO-EL” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Sub acest aspect, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, apreciază critic susținerile recurente cu referire la faptul că completul de judecători care a participat la examinarea cauzei în ordine de apel nu corespunde cu cel înscris în textul deciziei instanței de apel. Or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel din 20 martie 2018 în care a avut loc examinarea cauzei în fond, este înscris următorul complet de judecători: A. Bostan, A. Pahopol și A. Malîi, acesta coincide cu completul de judecată indicat în dispozitivul deciziei din 20 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 163 – 165).

Mai mult că, completul de judecători sus menționat a fost format prin încheierea din 20 martie 2018 a președintelui Curții de Apel Chișinău, ceea ce de fapt confirmă legitimitatea acestuia (f. d. 160).

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele

de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „RENECO-EL”.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „RENECO-EL”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva